

Szerkesztőségi iroda:

Nagy-Becskek,
Zápolya-utca 1-ső szám,
hová a lap szellemi részét illető
minden közlemény intézendő.

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer. Pál könyvnyomdája
Nagybecskerek, Zápolya-utca 1.
hová a hirdetések, az előfizeté-
sek és a lap szétküldésére vo-
natkozó felszólalások intézendők.

Telefon 21. szám.

Nagybecskerek, 1899.

TORONTÁI

POLITIKAI NAPILAP.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájjer Lajos.

XXVIII. évfolyam. 180. szám.

Előfizetési árak:

Egész évre ——— 12 frt.
Félévre ——— 6 „
Negyedévre ——— 3 „
Egy hóra ——— 1 „
— Egyes szám ára 4 kr. —

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogadtatnak el.
Azonkívül az összes hirdetési
irodáknak.

Megjelenik

vasár- és ünnepnapok kivételével
mindennap estl 6 óráig.

Kedd, augusztus 8.

Egy kis szocializmus.

Nagybecskerek, augusztus 8.

(z-y.) Munkásaink mindig beszél-
tetnek magukról. Abból a magasztos ün-
nepből, a melyet a fővárosban rende-
zett a hazafias kegyelet a Petőfi emléké-
nek, e tekintetben szintén kivették a ma-
guk részét. Vörös zászló, izgató feliratokkal
rakott táblák, rendőrségi összekoccanás:
így ünnepezték ők Petőfit.

Ez a botránykeresésre való nagy
hajlandóság az, a mi a legtöbbször
ellenszenvet kelt a szocialisták szemé-
iránt. A míg a szociális eszmék nem
hatoltak el az alsó nép körébe, jobban
mondva, a míg a nép csak érezte terhe
súlyát, de nem volt annyira felvilágosult,
hogy azt megenni merészelt volna, a
míg a szociális eszmék csak a korszakot
reformáló zsenik absztrakt tanításainak
tárgyai voltak, addig a szocializmus meg-
maradhatott az ideális fogalmak tiszta
körében. A viszonyok változtak és sokan
éreztek, többen pedig lent, mint a felső
tizezrekben, hogy azok az elméletben igen
szép tételek még szebbek volnának az
életben megvalósítva. Mennyi csak ábránd
ma is azok közül.

Rousseau észreveszi, hogy az ember
szabadon született és még sem szabad,
hogy sokan tartják magukat mások urá-
nak, pedig még inkább rabok, mint ama-
zok, és fölveti azt a kérdést, hogy miké-
pen mehetett végbe ez a változás? A
nagy filozófus nem tud rá megfelelni. De
megfelel arra, hogy mi teheti ezt az álla-
potot törvényessé? A társadalmi rend, az
a szentesített jog, mely alapot ad minden
egyéb jognak. Hát a szocializmus a jog-
oknak ezt az alapját, a társadalmat akarja
újra teremteni, megteremteni és szentesi-

teni egy új társadalmi rendszert, a mely-
ben a jog fogalma egy legyen az egyen-
lőség fogalmával. Ha ezt a legradikálisabb
szociális ideát megvalósítani sikerülne, az
állami élet elveszítene a mai karakterét,
az államot a társadalmi szervezetlenség
állapotára vetné vissza. Hanem hát ez az
állapot sohasem fog bekövetkezni. Egy-
szerűen képtelenség volna. Azt azonban
megteheti a szocializmus, a mint már nem
egyszer megette, hogy akadályokat gör-
dítsen az állami célok megvalósítása elé.
Ezzel a hatalmával okvetlenül számolni
kell. És meg kell fontolni, hogy ha egyszer
az az elem keres orvoslást a társadalom
bajai ellen, a mely a társadalom terheit
legjobban érzi, a földhöz ragadt, erköl-
cseiben, lelkében durva osztálya a tár-
sadalomnak, — meg kell gondolni, hogy
ez a mindig lenézett és megvetett osztály, —
vajjon képes volna-e okos, célszerű módon
javítani a bajait? Van-e neki más fegy-
vere, mint a durvaság, mikor jóformán
minden jogokból ki van zárva! Kikellünk
a dinamit meg a tör ellen, vegyük hát
elő mi legnemesebb fegyvereinket. Igye-
kezzék a társadalom bajait az orvosolni,
a kinek arra legtöbb és legjobb eszköze
van — igyekezzék azt tenni az állam.
— Legtöbben elítélik a szocializmust,
mentől többet gondolnak rá, annál inkább
erőt vesz rajtuk az a meggyőződés, hogy
a szocializmus a társadalom egy nagy
megrázkódásának okozója lesz. De egy
szocializmus okainak orvoslásával na-
gyon kevesen foglalkoznak. Kétségtelenül
elítélendő a szociális eszméknek aljas esz-
közközzel való propagálása, a minő az is,
ha ünnepeinket megzavarni akarják, —
de hát ha elítéljük is őket ilyen szem-
pontokból, a szociális kívánalmak közül
többször igazságát el nem tagadhatjuk. A

tőke ellen meginduló nagy küzdelem annál
hevesebb és annál nagyobb mérvű lesz,
mentől kevesebbek kezébe fog az össze-
halmozódni, mert a tömeg nyomora annál
szélesebb lesz. Számolni kell azzal, hogy
a szociális eszmék iránti intenzitás épen nem
kifokó. Legtöbbször a számalom annak
alapja, az pedig a lélek nemes produktuma.

A szociális eszme örök, mint min-
den, a minék az emberi természet
bázisa. Az ember törekvése az, sorsát
megjavítani. Nem csak a vagyonszerzés,
abszolút egyenlőség, de a kisebb szociális
kívánalmak is, a nyolcórás munkaidő és
a többi, épen úgy az egyes sorsának javi-
tását célozzák, mint a gyáros törekvése a
maga érdekeit szolgáló a nagyobb munka-
idő megállapítása által. Lehetőleg elhárítani
a szocializmust kifejlesztő és gyarapító
okokat, ez az állam feladata. Mi által
volna ez elérhető? Először is úgy, ha az
arra hivatott tényezők felfogják az állam-
célnek a közboldogításra irányuló lényegét
s ha ugyanazon mértékkel szolgálhatják
mindenkinek az állami élet közös előnyeit,
hogy ha egyformán osztják meg terheit.

Ez fokozott mértékben meg van je-
lenlegi kormányunknál, melynek prog-
ramjában főhelyet foglal el a munkás
osztály helyzetének javítása s így a szocia-
lizmus falrafestett ördögétől társadalmunk
nem tarthat.

A cukoradó miatt. Salzburg, aug. 7. Tegnap
este itt újabb zavargások történtek, a melyeknél
azonban csak a csöcselők vett részt, a mely a
rendőrséget kövekkel dobálta meg. A rendőrség
fegyverét volt kénytelen használni, mi által több
ember megsérült; 20 embert a rendőrség letar-
tóztatott. A rendőrség segítségére sietett három
század gyalogság, de midőn az megérkezett, már
nem nyílt alkalom a további közbelépésre.

A „TORONTÁI“ tárcája.

A rakoncátlan nap.

— A „Torontái“ eredeti tárcája. —

Írta: Fülöp Jenő György.

Régi nagy igazság, hogy az egész világot
az asszonyi hajszál igazgatja. Eleget hallotta ezt
nemes Nagy Mihály uram is, Debreczen városának
bírája, ki is uralkodta 1521-től 1551-ig a város
felett. De ő eme szavak hallatára csak csufondá
rosan megbigyesztette ajakát és úgy a bajusza
között mormogta: bolond beszéd. Hát ha még
azt mondották volna neki, hogy egy szép leány
szeme még a nap járását is megregulázza, bizony-
bizony mondom, rögvest előkapta volna kemény
somfa botját és nem állította volna saját bírói
kezeivel olvasatlan sort verni a vakmerőre.

I.

Nyugodalmas idők jártak. A török nem
igen háborgatta Debreczen városát. Az adót meg
a sarcot pontosan megfizették. A város nemes
és nem nemes polgárai csak úgy usztak a jólét
tengerében s nemes Nagy Mihály urunk, a város
érdemes bírája, mellől büszkén kidomborítva
nézett végig a díszes iskolákon, a városházán,
a hatalmas nagy templomon, mely a nagypiac-
tér kellős közepében ékeskedett, szemben a
városházával s nem hiába mondogatta:

— Ez az én munkám mind. Én tettem a
várost azzá, ami.

Ami pedig igaz, az igaz. Belátták ezt a
derék civisek is s nagy reverenciával hódolának
nemes Nagy Mihály uram érdemeinek.

Még csak az óra hiányzott a templom
tornyáról, hogy bétetőzze a polgárok boldogságát.

Akkorában persze, még csak minden tizedik
meg huszadik város toronyán akadt óra, s az
időt csak úgy gondolomra, meg a nap állása

után mérték. A város nemes tanácsa pedig el-
határozta, hogy az újonnan felépült nagy templomot
ellátja órával. Ebbe ugyan belejártszott a város
becsülete is s e nélkül talán nem is vette volna
magára a város azt a nagy költséget, mely a
toronyóra beszerzésével járt.

A dolog ugyanis úgy történt, hogy mi-
korában a templom majd készen állott, hogy
magába foglalja az ajtatos híveket s csak belső
kimeszelése volt még csak hátra, egy nagyváradi
legény, ki is háztűznézni jött Debreczen városába,
azt mondta:

— Szépnek, szép. De hát a mienk csak mégis
külömb, mert annak mind a négy falán
akkora óra van, hogy még a határba is kilátszik,
aztán meg minden órát üt.

Ez a beszéd épen szíven találta Debreczen
városának büszke polgárait, úgy, hogy nyomban
utnak indították Rottaler Jakab urat, szigoru
parancsral, hogy valahonnan Svéciából olyan
órát hozzon, a melyik még a harmadik határba
is kilátszik, azután, hogy ne csak az órát, de
még a negyed órát is üsse. Ilyen óra akkor
még csak egy volt, Budán.

Rottaler Jakab valahonnan Svéciából
szakadt Debreczen városába s fiatal korá-
ban az óras mesterséget tanulta. Jelenleg csön-
des polgára Debreczennek s a Kispéterfia soron
levő házában lakik, amit a feleségével kapott.
Ugy beszéltek, hogy sok pénzt rejteget magá-
nál, hogy nagyon gazdag, de nem meri mutatni,
mert nagyon fukar s attól fél, hogy kölcsön
kérnek majd tőle.

Majd fél esztendeig járt oda Rottaler Ja-
kab. De végre mégis csak megjött s Debreczen
városának apraja-nagyja örömeiben majd hogy
ott nem hagyta a bőrit, amikor 1527 május
hó 17 én először ütötte el a déli 12 órát, iszo-
nyatos tarack durrogás, valamint a sziveknek
boldogság és büszkeség árja közepett. A nagy

öröm és büszkeség mámorában, nemes bíró
urunk a tanácsral egyetemben és a hány ép-
kézláb ember csak akadt a városban, olyanira
belekaicsintának a kupa fenekire, hogy csak a
másnap déli harangzó vert beléjük lelket.

Az óra felügyeletével pedig Rottaler Jaka-
bot bízták meg s adának neki évi 20 arany
fizetést, 5 szapu búzát és jó három hordó bort,
ami is akkoriban rengeteg fizetség vala. Köte-
lességévé tétették naponként a toronyba reggel
és délután felmenni s az órát minden bajtól
megóvni.

Rottaler Jakab pedig megfelelt a beléje
helyezett bizalomnak. Az óra úgy járt és ütött
mint a parancsolat.

II.

Az idő lassu szekere pedig haladt, haladt
előre . . . S amint haladt, mind messzebb vivé
a debreczeniek órájának a híret. Persze Rottaler
Jakab uramnak is kijutott a része a dicsősé-
ből. Ő és az óra egy volt s Rottaler uramat ép
oly tiszteletben tartották, mint amilyen büszkék
voltak az órára.

Elkövetkezett az 1531-ik esztendő is. Ez
az esztendő pedig keserves esztendeje vala a
debreczenieknek. Jusszof aga, igen-igen gyakran
tette tiszteletét a debreczeni kapuk előtt, azután
meg már vagy két esztendeje alig is volt ter-
més; mert ha esett, akkor úgy esett, mintha
dézsből öntögették volna, majd meg a száraz-
ság ütött be, ekkor meg ezer aranyért se lehetett
volna az égből egy akkora esőcseppet kifacsarni,
mint egy pirinkó köles. Szó ami szó, felette
kutya időjárás vala s a debreczeniek a kenyér-
ből, borból és husból nagyon megkezdettek szü-
kölni. De még a pénz dolgában is. Ugy hogy
még Alapi Bertalan urunk is imigyen kezdé a
fiának, Gáspárnak irt levelét:

— Magam felől azt irhatom, hogy egyéb-
képen jó egészségben volnék, csak hogy minden-

A hivatalos melléklet 161. számával.

A 29-esek bucsuja.

Nagybecskerek, augusztus 8.

A 29-ik gyalogezred II. zászlóalját, a mely 1892-ben került Nagybecskerekre, tudvalevőleg áthelyezték Temesvárra s ezt az alkalmat megragadta Nagybecskerek város polgársága, hogy őszinte tiszteletét lerója a tisztikar iránt. Annál igazabb ez a vonzalom, mert hát mi éppen nem panaszkodhatunk a katonai tulkapások miatt, hiszen nálunk annyira egybeforrt társadalmilag a katonaság a polgársággal, hogy szinte egy egészet képezett s nem lehetett észrevenni azt az éles elválasztó vonalat, a mely másutt annyira kiélesíti az ellentéteket. A tegnapi bucsulakoma, a melye nteljes kifejezést talált ez az egyetértés, bizonyára sokáig emlékeztetében marad még egy a katonaságnak, mint a polgárságnak s a bucsu pillanatában részünkről is csak azt kívánjuk, a mit a tegnapi szónokok, hogy érezzék magukat épp olyan jól új állomásuk helyén, mint körünkben.

A bucsulakomáról a következő tudósításunk számol be:

Este nyolc óra felé kezdett gyülekezni Nagybecskerek város polgársága a kaszinókert felterített udvarán. Ott volt a közös hadseregbeli tisztikarok kivül a honvédség és csendőrség tisztikara is csaknem teljes számban, továbbá dr. Grandjean József polgármester, Szabó Ferenc apátplébános, dr. Straity gk. esperes, Réczey Gyula vasutigazgató, Steinbach Antal tanfelügyelő, dr. Klein Mór főrabbi, Paul Agost, Steinitzer Géza és Tolveth István bankigazgatók, Jeszenszky Nándor ág. ev. lelkész, Hajda Géza felügyelő Lauka Gusztáv, Rigó István, Filkovic Boldizsár tb. főjegyzők, Lipsz Illés postafőnök, Zachariás és Rottenberg városi tanácsosok, dr. Végh Lajos városi ügyész, Baaden Károly iskolaigazgató dr. Stassik Ferenc, Weisz Izidor, azonkivül Nagybecskerek társadalmának majdnem valamennyi számottevő tagja, a helyi sajtó képviselői.

A pecsenyénél felállott dr. Grandjean József polgármester és hagyományos szokásként a királyra emelte poharát, utána német nyelven beszélt arról a békés egyetértésről, a mely Nagybecskereken a katonaság és polgárság között mindenha létezett, esetelte a távozás fájdalmát s azt kívánta, hogy találják fel magukat új otthonokban is olyan jól, mint minálunk. Ulrich Henrik alezredes mindenekelőtt sajnálatát fejezi ki, hogy mivel csak rövid idő óta van Magyarországon, nem bírja még a magyar

nyelvet, de meggyőződése, hogy mindegy, akár mint beszél, ha a szeretet nyelvén fejezi ki magát. Hogy pedig azon beszél azt legjobban bizonyítja az a tény, hogy mennyire szeretnének a bajtársak továbbra is Nagybecskereken maradni. Köszönettel emlékezik meg arról a szép viszonyról, a mely a zászlóalj s a tisztikart Nagybecskerek városához köti s biztosítja a lakosságot, hogy valamint ő, úgy valamennyien, élték egyik kimagasló korszakának fogják tekinteni az itt eltöltött időt. Megköszöni a város szíveségét, hogy megvendégeli a legénységet s ezzel is megédesíti a bucsu nehézségeit. Biztosítja újra a város lakosságát, hogy mindig hálással gondol vissza a városra s kéri, hogy tartsák meg a zászlóalj jó emlékeztetükben. Örösi hatást keltett, mikor az alezredes beszédét a következők magyar szavakkal fejezte be: Eljen Nagybecskerek város polgársága, eljen az önök polgármestere. La uk a Gusztáv a legénységről emlékezik meg, azt kívánva, hogy mindig ilyen nemes, derék tiszték alatt szolgáljanak. Dr. Klein Mór szellemesen hasonlítja össze az ég csillagait (a hatalom jelvényeit) a tiszték csillagaival s azt kívánja, hogy az a hatalom kísérje el őket minden utaikon. Weisz Izidor azt kívánja, hogy érezzék magukat új állomásuk helyén épp olyan jól, mint itt. Krumenacker Ferenc kifejti, hogy első szerelme (a közös hadsereg) nem lett a felesége, jelenleg a második szerelmével, a honvédséggel él. Elteti a honvédtisztikart. A társaság nagy része Réczey Gyula lelket vidító muzsikája mellett a kora reggeli órákig maradt együtt.

Ugyanitt említjük meg, hogy a II. zászlóalj a következő tiszték hagyják el Nagybecskereket: Ulrich Henrik alezredes; Togni Péter, Holzknecht Tamás, Fritz Antal és Nemeč Károly századosok; Slawikowski, Czigane, Kapamadzia, Krumenacker, Claus és Kovács főhadnagyok; Kopcsányi és Ranzinger hadnagyok. Helyükbe az I. zászlóalj jón Bródból Wagner őrnagy parancsnoksága alatt Azt talán felesleges is említeni, hogy a hadkiegészítő itt marad.

A mi legénységünk 11 én reggel 7/8 órakor megy külön vonaton Aradnak, míg az új helyőrség szeptember 9-én érkezik Nagybecskerekre.

A város közönsége ma megvendégelte a legénységet is. A 29-es bakák pompás ebédet és jó italt kaptak.

HIREK.

Tájékoztató.

Augusztus 28. Közigazgatási bizottság.
A gőz- és kádfürdő mindennap reggeli 6 órától esti 8 óráig nyitva van; hőfürdő részére a gőzfürdő kedden és pénteken d. u. 5 óráig; ugyanazon napokon fél 6-tól 7 óráig este urak részére is. Naponta zuhanyfürdő.

— Egy esanadegyházmegei lelkész Amerikában. Nagy ünnep volt tegnap Mehala közösségben. Pater Cichy, az isteni rend új szentelt papja, tegnap tartotta első szent miséjét, melyen pater Francziskus Jordán rendfőnök is részt vett. Az új misés áldozárt — mint értesülünk — Montevideoba (Amerikába) disponálta a rendfőnökség, a hová a pater legközelebb utazik.

— Aranylakodalmom. Lélekemelő szép ünnepély folyt le tegnap Nagybecskereken. Virányi József nyugalmazott árvaszéki ülnök és neje Kamenszky Amália tartották aranylakodalmukat vejük, Braun Vilmos pénzügyigazgató házában. Az ünnepélyen a család és számos rokon vett részt, hogy megható szavakban adjanak kifejezést a becsületben megöszült házastársnak. Adja az ég, hogy gyémánt-menyegzőjüket is megülhessék és dedunokáikban is gyönyörködhessenek.

— Fuvolahangverseny Nagybecskereken. Weinbaum Keresztély, a budapesti magyar királyi opera első fuvolaművésze csütörtökön este a kaszinókerthangversenyt rendez. Segítségére lesz Gaal Ferenc zongoraművész, a szabadkai zenede igazgatója. Weinbaum, kinek igen jó hire van, a következő darabokat adja elő: Jó éjt. Gumberd Popp. — Faust ábrándok. Gombod-Popp. — Traviata ábránd; Repülj fecském és Szláv ábránd. Gaal Ferenc saját szerzeményű IV. magyar rapszodiáját adja elő.

— Agyonlétt körjegyző. Lugosról írják: Gyermekek Milán remetelunokai körjegyzőt eddig még ismeretlen tettesek az ablakon át orozva lelőtték. A gyanu két ottani földművest terhel, kik a körjegyzővel halálos ellenségeskedésben éltek, s kiket már le is tartóztattak. Gyermekek a kapott sebbe belehalt. A vizsgálat és nyomozás folyik. Az eset a faluban nagy izgatottságot keltett.

— Az augusztusi hulló-csillagok. Az idei augusztusi csillaghullás szokatlanul élénk lesz. E hónap 8-ikától 12-ikéig éjjelente nagyszámu hullócsillag lesz látható, amelyek a Perseus csillagcsoportból kerülnek ki. Miután a hold ez estéken korán lenyugszik, a tünemény tisztán lesz látható. Nem lesz ugyan oly csillaghullás, mint 1866 novemberében volt, de azért bőséggel fognak esni a meteorok. E csillaghullást a kínaiak már ezer évvel ezelőtt megfigyelték, fel is jegyezték, az ő megfigyelésük szerint esztendőn-

ből felette megszükülénk és az erszényt igen hántja a kólika . . .

Már pedig, ha Alapi Bertalan urunk imigyen zengi a pénz szükét, aki pediglen Debreczen városának leggazdagabb polgára, tanácsbéli tag, a mézárások atyamestere, elképzelhetjük, hogy a várost silány idők látogatták.

De a város képe is mintha megváltozott volna. A nemes polgárok, reggelenként, nem jártak büszkén kifeszített mellél és tühegyesre kikent bajusszal a templomba, lépteiket sem rőt-ták hetykén egymásután, a gond lenyomta fejüket, közelebb a földhöz, bajszuk hol cselőre, hol hajszra állott, ábrázatuk pedig olyan vala, mintha savanyu ciberével kezdenék s végeznék a napot.

A város kasszája is hasonlatos vala a legenyesebbhez s nemes Nagy Mihály uram, a város érdemes bírja, látatlanból is oda adná egy árva réz pulturáért, ha ugyan kínált volna érte valaki ennyit.

Pedig pénz kellett! Még ha a poklok legmélyebb fenekéből is. Jusszof aga, már harmad napja, kétezer lovaggal kétezer gyaloggal őrizi a város kapuit s nincs kisebb kívánsága, mint ezer jó arany, meg 300 szapu buza. A buzát már valahogy összerakták, ha nehezen is, az aranyknak a hija azonban még a harmadik nap is ezer arany volt. Még egy nap s Debreczen városának 12 legszebb szüzet — mert evvel fenyegetőzött Jusszof aga — elhurcolja a pogány . . .!

Nemes Nagy Mihály uramat szorította e miatt a gond leginkább, mert vala neki egy szépséges szép leányzója, — tiz határban is legszebb leány — az Eszter. Hogy pedig Eszter milyen szép leány átadom a szót az egykori krónikásnak:

— Szébb az ő orcája, mint a teli hold, szebb az ő szeme mind csillagoknál, szebb az ő ajka mosolygása a hajnali hasadással, szebb az ő haja a fekete karbunkulusnál . . .

Bizony, bizony, nagyon szorult helyzetben volt Nagy Mihály uram. Köny borította az orcáját s iszonyatosakat sóhajtott, ha erre gondolt. Hát azért nevelte ő a leányát, a szépséges Esztert, azért óta még a szellőtől is, hogy holmi istentől elrugaszkodott basa ölelgesse, még a napsugártól is elzárt szobában . . . No erre minden vére forrongásba jött. Pedig annak az embernek a kívánságába sem egyezhetik bele . . .?! Ilyen cudarságot csak nem mivelhet ő, nemes Nagy Mihály, a város bírja . . . Hiszen ha adott szava nem kötne, hát talán mégis . . . Mert anna k az embernek a fia még is csak jobban illene az ő leányához, mint valami istentelen kontyos pogány, akinek felesége nem is egy . . . De akkor meg, hogy nézzen Alapi Bertalan uramnak a szemébe, akinek a fiával, a királyi hadban szolgáló Gáspárral, a szépséges Eszter még a farsangban eljegyezte s a lagzit már ki is tűzték Szent-Mihály napjára, az ő névnapjára . . .?

Fölvirradt az utolsó nap is . . . Aki ép-kéziláb volt, igyekezett, ami értékes marhája csak volt, jó helyre eldugni. Mert féltek attól, hogyha a török bevonul a 12 szüzet kiválasztani, a házak táját is szorosabban meg találja nézni. A töröknek pedig igen ragadós a keze.

A város bírja, nemes Nagy Mihály, bent ült bírói szobájában, bírói székében s a kezében levő bottal olyannyira hadonázott, hogyha holmi legyes nyári idő lett volna, a légynek még az irmagját is kipusztította volna. A botforgatás pedig azt jelentette, hogy szörnyen dühös. Hogy miért? Biz ennek Rottaler Jakab urnak vala az oka. Őt hajigálta ki az imént kemény szóbeszéddel.

Bíró uram botja azonban alig irta le valamivel lassabban a bizonyos köríveket, — ami azt mutatta, hogy elébbi haragja még csak keveset vesztett erejéből — Rottaler Jakabnak, a vakmerőnek alakja újból megjelent a bírói szobában. Félve bujt be, mert erősen sejtette, hogy

bíró uram botja egyszerre csak elkezd repülni s éppen az ő ábrázatán fog fönnakadni.

— Üljk le Rottaler uram, ide eléjtem — szölt a bíró.

— Köszönöm a kegyelmed gráciáját, de már inkább csak állva maradok. Így is elintézhajtuk a dolgot. Utoljára jöttem, hogy igen-e, vagy nem . . .?

Ez utóbbi szavaknál néhány lépést hátrált, mert Nagy Mihály uram barátságát csak cselnek vélte, hogy az ajtóban, ha kell, azonnal eltűnhessen.

— No hát igen. Meggondoltam a dolgot. Odaadom fiának, a Mihálynak, a leányomat, a hajadon Esztert. Csakhogy megmentsem a város 12 legszebb szüzet az örök kárhozattól. Alapi urammal majd csak elintézem a dolgot. A pénzt pedig hozza el Rottaler uram azonnal. Addig majd megírom a contractust a város nevében az ezer aranyról, hogy a nyavalyás török mielőbb elpusztuljon a kapuk elől. Meg az írást is megcsinálom arról, ahogy kívánja, hogy hajadon leányomat, Esztert, fiának, a Mihálynak adom feleségül.

Rottaler Jakabot e szavak hallatára akkora öröm ragadta meg, hogy se szó, se beszéd nélkül rohant ki a bírói szobából. Még a kalapját is bent feledte s mintha a forgószél vitte volna lábait, oly gyorsan haladt a Péterfia sor felé.

Hazaérve, fiának, aki a szépséges Eszter iránt való nagy szerelemtől már majd hogy meghala, csak annyit mondott:

— Szerelmes szép fiam, Mihály, tied az Eszter, a szépséges Eszter.

Azután úgy, ahogy jött, vágatott vissza a városházára. Az aranyakat szépen megolvasták. Epen ezer darab. Nem vala annak egy pultura hija sem. Azután átvette a pöcsétes contractust, meg a bíró uram levelét, melyben hajadon leányát, Esztert, az ő fiának igéri házastársul. Minden rendben volt.

(Vége köv.)

kint július 20. és 25. között jelentkezett ez az égi tünenény. Európában a múlt század közepe óta lettek figyelmesek az augusztusi csillaghullásra. A néphit Szent Lőrinc tüzes könnyeinek nevezte el az augusztusi meteorokat. Lőrinc napja ugyanis augusztus 10-én van. 1839-ben különösen szép volt ez a meteorhullás. A földgömbnek mindkét felén számos hullócsillagot láttak augusztus 9—11-ike között. 1848. augusztus 10. és 11-ikén különösen Angliában volt bő meteorhullás. Schiaparelli kiszámította az augusztusi hullócsillagok kozmikus pályáját s megállapította, hogy ugyane pályán kering a nap körül egy üstökös, amely körülbelül 120 óra alatt kerüli meg a napot. Ez az üstökös valószínűleg egy eredetileg sokkal nagyobb üstökös maradványa, amelyből leváltak az augusztusi meteorok. Az üstökösöt 1862-ben látták utoljára s így legközelebb a jövő század végén lesz újra látható. Most pályájának legtávolabbi részén halad.

Könyörület sziv. Két fiatal ember együtt van benn a szabó üzletében. Az egyik ruhát méret s feltűnő módon alkudozik. Mikor kijönnek, azt kérdezi tőle a barátja: — Ugyan minek alkudtál annyit, mikor neked ugyanis mindegy.

— Nekem igen — válaszol — de neki nem.
— Az a tiz forint teszi?
— Igen. Szegény szabó legalább tiz forinttal kevesebbet veszít.

Verekedő albirák. Szegedről írják: A szegedi bíróság két tisztviselője, Bersán Aurél törvényszéki jegyző, kit a minap neveztek ki Battonyára albirónak és Batta Béla dr. albiró tegnapelőtt párbajt vívtak. A párbaj Bersán könnyű sebesülésével végződött. Tegnap aztán nagy korecsmai háboru formájában folytatódott a lovagias ügy. Tegnap délután Bersán Aurél több kartársra társaságában egy alsó-városi vendéglőben volt. Jó kedve volt az uraknak és senki nem csodálkozott azon, mikor Bersán a vendéglős feleségének rózsacsokorral kedveskedett. A szomszéd asztalnál ült tegnap ellenfele, Batta dr. aljárnásbíró egy előkelő városi tisztviselő családjának társaságában. Épp a mikor a szép asszony föltűzte a rózsákat, Batta dühösen odarohant a másik asztalhoz, szidalmakkal illette Bersánt és letépte a vendéglősné kebléről a csokrot. Bersán éktelen haragba jött a sértés miatt s ennek kifejezést is adott s méltatlankodva vetette szemére Battának, hogy megelőző napon adott neki fegyveres elégtételt s ma ismét sértetegeti őt. Batta azután a családdal együtt, melynek társaságában ült, eltávozott, de csakhamar visszatért. Bersán épp cigarettát vásárolt a vendéglősnétől, s diskurálgot, mikor Batta ismét megrohanta s botjával feléje sújtott. Bersán, kinek jobb karja a párbajban kapott sebe miatt fel volt kötve, nem védekezhetett, az ütést azonban mellette lévő barátai elhárították. Mint-hogy azonban Batta tovább erőszakoskodott, parázs verekedés támadt az urak között. A verekedőket csak az odahívott rendőrök tudták szétválasztani. Batta ezután eltávozott, de éjjelkor megint csak visszajött. Bersán még ott ült barátaival. Mikor Batta meglátta őt, ismét neki ment. Hátulról fogta meg Bersánt és a kerítéshez szorította, ezután a sebe miatt tehetetlen embert a földre teperte. Megint a rendőröknek kellett közbelépni, kik, miután Bersánt kezeiből kiszabadították, a dühöngő embert elvonszolták a verekedés színhelyéről. Bersán még az éj folyamán feljelentést tett Batta ellen a rendőrségnél.

Tragédiák. Talán azzal kezdenénk e sorokat, hogy tragédia maga az élet sorja; jól, rosszul megint tragédia. Ime két példa is reá.

Vasárnap délután tették örök nyugvóhelyére a nagyszentmiklósi temetőben Till Imre 23 éves adótitstet, kartársai s a közönség általános részvéte mellett.

23 évvel meghalni! Mikor olyan szép az élet! s mikor annyira ragaszkodunk hozzá. Till Imre is úgy gondolta. Mi mindent nem adott volna az életért. Pedig szegénynek nehéz sorvasztó kórában, mellbetegségben kellett meghalnia. Es még hozzá ottan, a hová jutni annyira irtóztott, a kórházban. Nem volt senkije, kénytelen volt oda menni.

A kórszobák magános csendjét a néma, száraz köhögés verte fel, no meg időnként a jó barátok, résztvevők. Mindegyiknek volt egy-egy vigasztaló szava s minden ilyen szó után elgondolta a nagy beteg Till Imre: Milyen szép az élet!

Nem, nem lehet fiatalon meghalni! Az ember olyan erős valami, hogy teljében még a

halál is megriad tőle — talán épp pillanatra, hogy a másik pillanatban elvigye.

Az orvosok odaadó ápolása hiábavaló volt, a beteg, ki oly nagyon szeretett volna élni, jobblétre szenderült.

Az a nagy részvét, a mi utolsó útjára elkísérte, szolgáljon tulvilági békéjének teljesülésére.

*

Es ugyanakkor, mikor Till Imre halálos ágyán vágyta az életet, Muth Sebestyén, egy nagyszentmiklósi ugyancsak 23 éves ifju töprengett, mitevő legyen.

— Nem ér ez az élet semmit! — mondá — s mondását mindannyi gondolata után megújítá.

Végre pénteken sötéten tekintett Manlicher-jére, utolsó mentorára s aztán . . . olyan prózai, de egyuttal olyan tragikus is — egy golyóval kevesebb lett a Manlicherben.

S mire a táviró a szegényes hajlékba elvitte a szomorú halálhírt, egy fiatal nő és egy kis árva babus keserű könnyekre fakadt.

Azt mondja a fáma, hogy a legszebb életképért, a családi boldog — neki előre félt boldogtalanságért — nem akart élni az ifju. Egy másikért . . .

Ezt látszik bizonyítani az a levél is, a melyet a zsebében találtak. Ebben elmondja, hogy egy kétes hírű leányba volt szerelmes, a ki nem vizonozta a szerelmét s a kinek ezt írja: „köszönd meg Vitus, hogy tegnap nem találtalak otthon, mert először téged, aztán magam gyilkoltam volna meg.“

Háromszoros betörés. Ó Bessenyön a tegnapi virradó éjjelen három kereskedőnél, u. m. Schiller Bertalan, Velcsó Gusztáv és Ungár Jakabnál kíséreltek meg ismeretlen tettesek betörést. A gonosztevők mindhárom helyen felfeszítették a boltajtókat, de nem hatolhattak, mert a házbéliek még idejekorán felébredtek és elriasztották a Papakosza jelölteket. Különös, hogy tavaly is ugyanezen időtájban 5 helyen történt hasonló merénylet. A községi éjjeli örök éberségét fényesen illusztrálja, hogy Velcsó Gusztáv üzlete éppen átellenében van a községházának, amelyet az éjjeli örök őriznek éjjelnappal. Ugy esett, hogy bár a betörők munkájától az összes szomszédok felriadtak, — az éjjeli örök zavartalanul élvezték az édes szendert.

TÁVIRATOK.

A bethleni mandátum.

Budapest, augusztus 8. (A „Torontái“ ered. távirata.) Gróf Bethlen Bálintnak a bethleni kerületben való megválasztása biztosra vehető.

A spanyol foglyok.

Budapest, augusztus 8. (A „Torontái“ eredeti távirata.) Madridból jelentik: Hir szerint a filippiniek hét millió dollárt követelnek a spanyol foglyok szabadon bocsáttatásáért.

Állat az emberben.

Budapest, augusztus 8. (A „Torontái“ eredeti távirata.) Szabadkáról telegrafálják: Borzasztó büntényről tett a napokban jelentést Török József apatini lakos. Azt panasolta a kétségbeesett apa, hogy Tokodi Antal 47 éves ácslegény kicsalta Szent-Istvánra 6 esztendőös kis leányát és ott az ártatlan gyermekén elégitette ki állatias vágyát. A rögtön megejtett orvosi vizsgálat Török állításait mindenben igazolta, minek folytán a bestialis embert a kir. járás-bíróság letartóztatta: Tokodi letartóztatása alkalmával holt részeg volt. Másnap kihallgatása alkalmával cinikusan bevallotta, hogy Töröknek hat esztendőös kis leányát már hetekkel ezelőtt szemelte ki magának és többször is említette, hogy ez előre eltökölt szándéka volt.

A revízió.

Budapest, aug. 8. (A „Torontái“ eredeti távirata.) Rennesből jelentik: A mai napon ugyanolyan óvintézkedéseket tettek, mint tegnap. Egy szakasz gyalogság zárja el az utcát, a melyen reggel 1/27-kor viszik Dreyfust a tárgyalóterembe.

Budapest, aug. 8. (A „Torontái“ eredeti távirata.) Rennesből telegrafálják, hogy Jaures ma oda érkezett.

Budapesti gabonatözsde.

Budapest, 1899. augusztus 8.

A készáruüzlet hivatalos árjegyzősei:

B u z a	kilos	100 kilogr. ára		kilos	100 kilogr. ára	
		frtől	frtíg		frtől	frtíg
Bánsági	ó	76	8.60	80	9.—	9.10
Tiszavidéki	„	76	8.40	80	8.80	8.95
Pestvidéki	„	76	8.30	80	8.70	8.85
Bácskai	„	76	8.75	80	9.—	9.—

Rozs	uj	elsőrendű	kilos	
			70—72	6.55
„	„	másodrendű	—	6.45
„	„	takarmány	60—62	5.90
„	„	égetni való	62—64	5.70
„	„	sőrfőzésre való	64—66	0.—
Zab	„	—	39—41	5.80
Tengeri	ó	bánsági	—	4.60
„	„	másnemű	—	5.—

Határidő-üzlet.

Budapest, aug. 8. (A nagybecskereki Lloyd-társulat távirata.) Buzában az árak változatlanok. Kötetett:

Buza októberre . . . . . 8.50— 8.51
Buza 1900 áprilisra . . . . . 8.80— 8.81
Rozs októberre . . . . . 6.78— 6.79
Zab októberre . . . . . 5.37— 5.38
Tengeri augusztusra . . . . . 4.76— 4.78
Tengeri 1900 májusra . . . . . 4.85— 4.86
Repce augusztusra . . . . . 12.15—12.25

Vonatok érkezése és indulása

Nagy-Becserekre, illetve Nagy-Becserekéről.

Érvényes 1899. május hó 1-től.

Erkezik:

a) a nagybecskerek-bégaparti (thév.) pályaudvarra:
Temesvár felől: délelőtt 11.38, délután 5.36, éjjel 10.29.
Pancsova felől: délelőtt 10.33, délután 5.53.
Zombolya, Alibunár és Versecz felől: reggel 8.49, éjjel 10.29.
Zombolya felől: (keskenyvágányu pályaudvar) délelőtt 10.45, este 6.27, éjjel 10.21.
Csősztelek felől: reggel 6.24, (csak minden kedden, pénteken és vasárnap.)
b) a nagybecskereki (nknbt) pályaudvarra:
Budapest, Nagy-Kikinda felől: reggel 7.52, délután 4.45, éjjel 10.22.

Indul:

a) a nagybecskerek-bégaparti (thév.) pályaudvarról:
Temesvár felé: éjjel 3.00, délelőtt 10.00, délután 4.31.
Pancsova felé: reggel 8.02, este 6.20.
Alibunár és Zombolya felé: reggel 3.00, délután 4.31.
Versecz felé: reggel 6.15, délután 4.31.
Zombolya felé: (keskenyvágányu pályaudvar) reggel 5.05, délután 2.00, este 7.05.
Csősztelek felé: éjjel 2.50 (csak minden kedden, pénteken és vasárnap.)
b) a nagybecskereki (nknbt) pályaudvarról:
Budapest, Nagy-Kikinda felé: reggel 5.45, délelőtt 11.49, este 7.05.

VASUT-ÜGY.

113.696/c. I. sz. Magyar kir. államvasutak.

H i r d e t m é n y.

Az 1900. évben Párisban tartandó világkiállításon részt vevő kiállítók tájékoztatása céljából már most közhírré tétetik, hogy egy a kiállításra küldendő, mint az onnan visszaküldendő, el nem adott és ki nem sorsolt kiállítási tárgyak szállítására (élő állatok kivételével) a magyar és osztrák, valamint a bosznia-hercegovinai vasutak úgy az oda, mint a visszazállításra nézve helyi díjszabásaik díjtételeiből, nemkülönben az ezen vasutak egymásközi forgalmában fenálló köteleki áru díjszabások díjtételeiből 50%-nyi mérsékelést engedélyeztek, a visszaküldés határidejét a kiállítás berekesztését követő 6. hónapra terjesztvén ki.

Az osztrák és magyar, valamint a bosznia-hercegovinai vasutak részéről engedélyezett ezen kedvezmény mikénti alkalmazására vonatkozó feltételek, valamint a külföldi vasutak kedvezményei később fognak közzétettni.

A kiállításra rendelt élő állatoknak Párisba és vissza való szállítására a fent megnevezett vasutakon a kiállítási állatokra érvényes díjszabás fog alkalmaztatni.

Az igazgatóság.

(Utányomás nem díjazatik.)

5264/99. tkvi szám.

705-1.1

Árverési hirdetmény és feltételek.

A perlaszi kir. járásbíró, mint tkvi hatóság az előterjesztett kérelem folytán a nagybecskereki takarékos és előleg egylet mint részvénytársaság javára 600 frt tőke, ennek 1898. évi november 2-től járó 6% kamatai, 40 frt 70 kr. eddigi, 9 frt 85 kr. jelenlegi s még felmerülendő költség kielégítése, úgy nemkülönb a csatlakozást nyert pancsovai népbank részvénytársaság javára 360 frt s jár., a nagybecskereki népbank részvénytársaság javára 3178 frt 82 kr. s jár., Tolveth István javára 4500 frt s jár., a Torontálmegyei takarékos és hitelbank javára 125 frt jár. s a pesti magyar kereskedelmi bank javára 8335 frt 96 s jár. kielégítése végett az 1881: LX. t. c. 144. § alapján s 146. § értelmében Ranics Cyrill tomaseváci lakos ellen a Tomasevác község határában fekvő és a tomaseváci 2108. számú tkvben foglalt 232. sz. ház s 200 □-öl házhelyre 560 frt becsárban az árverést elrendeli s azt, valamint a megállapított feltételeket ezenel közzhírré teszi.

A nyilvános árverés Tomasevác községében 1899. évi augusztus hó 29-ik napján d. e. 9 órakor fog megtartatni a következők egy a tkvi hivatalban, mint Tomasevác községben kifüggesztett és megtekinthető feltételek mellett.

1. Kikiáltási ár a becsár.

2. Ezen árverésen a fenti ingatlanok a kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

3. Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni.

Perlaszon, 1899. évi június 10-én.

Tóth,
kir. alj. bír.

Torontálmegyei közigazgatási bizottsága.

4364/1899. sz.

709-3.1

Hirdetmény.

A nagyméltóságú kereskedelemügyi m. kir. miniszterium f. évi július hó 18-án 47485/98. sz. a. kelt magas rendeletével a Temes-bégavölgyi vízszabályozó társulat által Surján község határában elfoglalt földterületekre nézve a kisajátítási eljárást elrendelvé, a tárgyalás f. évi aug. 26-án d. u. 3 órakor Surján községben a község-házánál fog megtartatni.

Felhivatnak tehát az érdekelt felek, hogy fenti időre kintűzött tárgyaláson annál inkább megjelenjenek, minthogy a bizottság a kisajátítási terv megállapítása telett akkor is érdemileg határoz, ha az érdekelt felek közül senki sem jelenik meg.

A kisajátítási tervrajz és összeírás Surján község-házánál 15 napi közzemlére kitétetett.

N.-Becsikereken, 1899. évi aug. 2-án

Torontálmegyei közigazgatási bizottsága.

Rónay Jenő
főispán.

4959. tkv. szám 1899.

706-1.1

Árverési hirdetmény.

A törökbecsei kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közzhírré teszi, hogy Kovács Gedeon nagybecskereki cég végrehajthatónak kk. Kukin Péra melencei lakos végrehajtást szenvedő elleni 39 frt iránti végrehajtási ügyében területén levő Melence község határában fekvő 1665. sz. tkvben foglalt (529. 530) h. r. sz. 400 ö. i. sz. 300□-öl területű ház és beltelek, tehát a végrehajtáson kívül álló Kapunác Mitáné Kukin Melania éa Szocsanyacz Iszákne Kukin Tinka jutaléka is 185 frt kikiáltási árban, a melencei 3445. sz. tkvben foglalt 3400/a, 4993/a, 5859/a és 7747/a h. r. számokkal jelölt 7 h. 800□-ölből álló egész telek felének fele 1482 frt kikiáltási árban és pedig a melencei 1665 sz. tkvi ingatlanokra nézve, a mennyiben az ingatlan vételára Rakity Lazarujka Drága javára bekebelezett életfogytiglani haszonélvezeti jogot megelőzőleg előforduló 218 frinyi összeget meghaladná, az élethossziglani haszonélvezeti jog fentartásával, ellenkező esetben az árverés hatálytalanná válik és az ingatlan nyomban a haszonélvezeti jog fentartása nélkül fog 1899. évi szeptember hó 1-ik napján délelőtt 9 órakor Melence község-házánál árverés alá bocsátatni és a kikiáltási áron alul is el fog adatni.

Venni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10%-át készpénzben, vagy az 1881: LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfo-lyammal számított és az 1881 évi november hó 1-én kelt 3333. szám a. Igazságügyi-miniszteri rendelet 8. §-ában jelölt és óvadékképesnek nyilvánított értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy neki a bíróságnál előlegesen elhelyezett bánatpénzről kiállított elismerésvényt át-szolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt a kir. járásbíró, tkvi irattárban és Melence község elől járásánál megtekinthetők.

Kelt Török-Becsén, a kir. járásbíró, telekkönyvi hatóságánál, 1899. évi május 22-én.

Szabó,
kir. alj. bír.

T.-szent-andrási m. kir. k. ispánság.

2495. szám 1899.

707-2.2

Bérbeadási hirdetmény.

Alólirott hivatal ezenel közzhírré teszi, hogy az aurélházi 495 ¹⁶⁶²/₁₆₀₀ holdas birtok 1899. évi október 1-től 1905 évi szeptember 30-ig terjedő 6 évi bértartamra, a f. évi augusztus hó 18-án d. e. 11 órakor Aurélházi község-házánál tartandó nyilvános árverésen bérbe fog adatni.

Kikiáltási ára: évi 4200 frt.

Közelebbi adatok alólirott hivatalnál bármikor megtudhatók.

T.-Szent-András, 1899. augusztus 4.

M. kir. ispánság.

5127. tk. 1899. szám.

715-1.1

Árverési hirdetmény és feltételek.

A perlaszi kir. járásbíró, mint tkvi hatóság az előterjesztett kérelem folytán özv. Sztanajlovics Káta mint kk. Sztanajlovics Ráda, Acza és Olga t. és t. gyámja esentai lakos javára 81 frt 50 kr. tőke, 10 frt 85 kr. eddigi, 8 frt 85 kr. jelenlegi s még felmerülendő költség kielégítése végett az 1881: XL. t. c. 60 t. c. 144. § a alapján s 146. § értelmében Nemesin Ádám perlaszi lakos ellen a perlaszi 2831. sz. tkvben foglalt:

1. IV. dűlő 197. hrsz. 1454 □-öl I. oszt. szántóra 183 frt;

2. II. dűlő 130. hrsz. 2 hold I. oszt. szántóra 90 frt;

3. V. dűlő 210 hrsz. 1 hold I. oszt. szántóra 154 frt;

4. 3 dűlő 195. hrsz. 1 hold I. oszt. szántóra 78 frt;

5. III. dűlő 253. hrsz. 1 hold I. oszt. szántóra 168 frt;

6. V. dűlő 210. hrsz. 1⁸⁰⁰ hold I. oszt. kaszállóra 231 frt;7. II. dűlő 136. hrsz. 1¹³²⁰ hold I. oszt. kaszállóra 94 frt;

8. 220. hrsz. 500 □-öl szőlőre 112 frt;

9. IV. dűlő 197. hrsz. 1¹⁴⁶ □-öl I. oszt. szőlőre 183 frt;

10. II. dűlő 25. hrsz. 800 □-öl I. oszt. szántóra 129 frt kikiáltási árban az árverést elrendeli s azt, valamint a megállapított feltételeket ezenel közzhírré teszi.

A nyilvános árverés a kir. telekkönyvi hatóság hivatali helyiségében 1899. évi augusztus 23-án d. e. 9 órakor fog megtartatni a következők egy a tkvi hivatalban, mint Perlasz községben kifüggesztett s megtekinthető feltételek mellett.

1. Kikiáltási ár a becsár.

2. Ezen árverésen a fenti ingatlan a kikiáltási áron alul is el fog adatni.

3. Az árverezni kívánók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirokban letenni. A bánatpénzről letett értékpapirokat tartozik a vevő az árverés jogerőre emelkedésétől számított 30 nap alatt az ingatlan becsárának 10%-át tevő készpénzzel kicserélni, minek elmulasztása a 10. pont jogkövetkezményét vonja maga után. A bánatpénz lefizetésének kötelezettsége alól azonban a kisbirtokosok országos földhitelintézete, ha az árverezők sorába akar lépni (az 1887: 26. t. c., illetőleg az osztr.-magyar bank jelzálog hitelosztálya alapszabályainak ezen törvényben beikelyezett 11. §. f) pontja értelmében) felmentetik.

Perlaszon, a kir. járásbíró, mint tkvi hatóságánál, 1899. évi június hó 7-én.

Tóth,
kir. alj. bír.

Fiatall ember keres Nagybecskereken szeptember 1-re keresztény családnál butorozott szobás lakást és teljes ellátást. Ajánlatot árteltéttel kér László Elek, Győr, Kossuth Lajos-utca 22. sz. 712-1

Magyar Mezőgazdák Szövetkezetének Nagybecskereki Fiókraktára Bégapart.

Ajánljuk: a legfontosabb védekező eszközöket a szőlőpusztítás megakadályozására a

V. Vermorel Villefranche-i

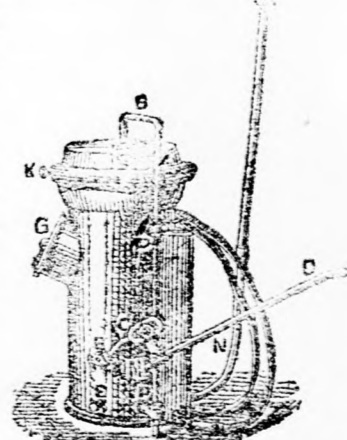
világhírű cég gyártmányait, melyek kizárólagos képviselői vagyunk Magyarországra. S miután silány utazatok is vannak ily elnevezés alatt forgalomban, óva intjük a gazdaközönséget a beszerzésnél erre figyelemmel lenni. (504a-54.23)

Aussigi I-a Rézgálicz

jegeczekben, vegytiszta, a peronospora elleni védekezésre a leghatásosabb szer.

Megrendelések és egyéb kérdések a Torontálmegyei gazdasági egyesület titkári hivatalához intézendők.

Nyomatott Pleitz Fer. Pál kiadónál, Nagybecskereken.

Továbbá szavatolt elsőrendű minőségben: gépjelők, kocsi- és szerszámművelők, fertőtlenítő és telítő szerek, gabona- és gyapju-zsákok, kötél-árúk, szalonna, zsír, kőszén, műtrágyák stb.

Adriance, Platt & Co.

Poughkeepsie, New-York, Amerikai gépgyárosok fűkaszálok, marokrakó és kéveköti aratógépeit, melyekről a legjobb bizonyítványok állnak rendelkezésünkre. Ezeket, gabonarostákat és minden egyéb gazdasági gépeket.

A V. Vermorel eredeti szőlővédekező eszközeinek ismertetését és szövetkezeti „Üzleti Értesítőnk” kívánatra bérmentve megküldjük.